

Ține-mi pieptule inima!

Ține-mi pieptule inima, că s-a plictisit să stea
Închisă-ntre două coaste, pompând sânge mort în ea

Ține-mi pieptule inima, ține-o strâns în carnea ta
Ține-o strâns, că vrea să zboare și să colinde lumea!

Ține-mi pieptule inima, leag-o în lanțuri, fă-i ceva
Că vrea să iasă din mine și să-și spună povestea!

Ține-mi pieptule inima, că iubește doar ce vrea
Și n-ascultă niciodată de părerea altcuiva...

Ține-mi pieptule inima, că nu mă-nțeleg cu ea
Cică-i încă tânără și mai are forță-n ea!

Răbdare...

Ceva în mine îmi spune „ai răbdare!”
Nu renunța, nu te grăbi, se va găsi o cale
Iubirea adevărată vrea timp să se desfășoare...
Oamenii au zile bune în general,
Dar au și zile proaste.

Îți pui singură bețe în roate,
E doar sfârșitul unui ciclu, nu le-ai văzut pe toate...
Încă n-ai petrecut destul, nici pe departe,
Mai ai multe de învățat, de descifrat, de încercat...
Sufletul tău încă mai poate.

Nu poți să te gândești deja la moarte,
Ești lașă dacă fugi acum și lași totul în spate.
Nu pleci din scenă când îți vine ție, din păcate,
Rămâi pân' la final și joci, chiar dacă nu-ți mai arde...

Poate-ai omis ceva între timp sau poate ai dreptate,
Dar să renunți acum e prea devreme, încă n-ai scris o carte...
India încă n-ai văzut-o, tango încă n-ai învățat,
Cu parașuta încă n-ai sărit și nici n-ai înotat în larg.

Mai ai în tine forță să schimbi lumea, mai ai atâtea vise de trăit
Nu te grăbi aiurea...
Atâtea aventuri te așteaptă, atâtea personaje să le aduci la viață....
Adună-te, ține-te tare, ia totul ca pe o provocare,

Nu te grăbi, mai ai răbdare, sigur vei găsi o cale...

Ieși din capul tău!

E în capul tău că ești nebună,
E în capul tău, că doar tu ești de vină
E în capul tău că n-ai să te descurci,
E în capul tău și el, dar ai să-l uiți....

Ieși din capul tău, că totu-i negru acolo,
Ieși din capul tău și privește cerul!
Du-te-n interior, caută-ți sinele,
Sapă la rădăcină și regăsește-te, femeie!